

Z DZIEJÓW WSI BUKOWIEC

Początki wsi Bukowiec sięgają przełomu XVI i XVII wieku. Osada ta powstała z inicjatywy właścicieli Rzochowa, gdyż w drugiej połowie XVI wieku okolice te, podobnie jak Niwiska, Trześć i wieś Kolbuszowa i Werynia podlegały pod administrację rzochowsko-mielecką.

Do pierwszych mieszkańców Bukowca od roku 1640 należeli:

- Szymon i Regina Skwirut
- Andrzej i Agnieszka Hipka
- Walenty i Regina Gancarz
- Andrzej i Katarzyna Bezar
- Andrzej Swaguła
- Tomasz Drezno
- Stanisław Pasik
- Jan Dec
- Albert Rząska
- Sebastian Rokosek i inni.

W księdze chrztu parafii kolbuszowej z Bukowca zapisano: w 1640 – 4 chrzty, w 1641 – 2 chrzty, w 1642 – 7 chrztów, zaś w roku 1643 – 6 chrztów.

Bukowiec był wsią prywatną i w siedemnastym wieku należał do Lubomirskich, potem do Sanguszków, a potem znowu do Lubomirskich.

W tym okresie tereny te należały do województwa sandomierskiego i powiatu pilzneńskiego i według lustracji z roku 1765 osada Bukowiec graniczyła z Domatkowem.

Z chwilą powstania kolbuszowskiego powiatu od roku 1867 Bukowiec, jak wiele innych wsi staje się gminą jednostkową.

Posiada własnego wójta, ma spichlerz gminny i ma na utrzymaniu kilku pogorzalców.

Ma też policję ogniową, podobnie jak inne gminy w tym czasie. Pożarowym sygnałem była trąbka wartownika nocnego, a Bukowiec miał do ochrony przeciwpożarowej 11 osęków i 15 ręcznych sikawek.

W roku 1884 wójtem gminy Bukowiec był Jan Kret.

Po pierwszym rozbiórze Polski powiększono obszar Bukowca o grunty leśne i pustki z sąsiednich wsi królewskich i osiedlono na nich 86 polskich rodzin chłopskich.

W roku 1891 Bukowiec liczy 298 dusz /mieszkańców/ a jego powierzchnia to 514 mórg i 1485 sążni.

Dla porównania dzisiaj (2005r.) Bukowiec liczy 116 numerów i ma 351 mieszkańców, a więc w okresie 115 lat przybyło 53 mieszkańców.

W dziewiętnastym wieku i w początkach wieku dwudziestego Bukowiec słynął z wyrobów bednarskich, takich jak cebrzyki, dzieże do robienia ciasta, konewki, maselniczki i beczki na zboże, kapustę i ogórki kiszone. Wyroby te były sprzedawane na jarmarkach w Kolbuszowej, Mielcu, Ropczycach, Sędziszowie Małopolskim i innych. Dzisiaj o tym bednarskim rzemiośle pozostało wspomnienie utrwalone w ludowej piosence:

Ty dziewczyno, ty mie nie znos,
Jo z Bukowca jezdem bednorz,
Robie becki, konwecki,
A wiecorem na dziwecki.

Kilkadziesiąt lat temu Bukowiec był także znany z twórczości miejscowych malarek ludowych, malujących piękne „makaty” i „dywany” na papierze pakunkowym, bristolu lub szarym sztywniku. Dzisiaj można je spotkać w zbiorach etnograficznych wielu muzeów w Polsce.

W Bukowcu przy drodze rośnie ponad 300 letni dąb szypułkowy stanowiący pomnik przyrody.

Za okupacji niemieckiej część Bukowca przyłączono do poligonu SS. Ludność wysiedlono do Kupna i Widelki, a grunty podobnie jak w Domatkowie zabrano na gospodarstwo rolne niemieckie, którego kierownikiem był kapral SS Makary Starcke z siedzibą w Szkole Podstawowej w Nowej Wsi. W Bukowcu w budynku starej szkoły stacjonowała wachta. Była to niemiecka policja, w której służyli Ukraińcy.

Po wyzwoleniu spod niemieckiej okupacji stopniowo wieś zaczyna się zmieniać.

Następuje budowa dróg, elektryfikacja wsi (1964), budowa świetlicy (1955-1958) i szkoły (1965), oraz zlewni mleka. W ostatnich latach budowa wodociągu (1993-1994), budowa gazociągu (1990), a także telefonizacja wsi. Założenie oświetlenia ulicznego.

Sołtysami od roku 1945 do dnia dzisiejszego byli:

- Dryja Wojciech
- Blicharz Wojciech
- Draus Franciszek
- Kołacz Józef
- Preneta Jan.
- Kołacz Henryk

Kilka ważnych dat z najnowszej historii Bukowca:

- [7 lipca 2001](#) – 40 lecie OSP w Bukowcu połączone z uroczystym poświęceniem sztandaru tej organizacji.
- [24 sierpnia 2003](#) – Dożynki Gminne i pierwsza Msza św. odprawiona przed kaplicą w Bukowcu. Udział w uroczystościach wzięli m.in.: poseł Jan Tomaka, władze gminy na czele z burmistrzem Zbigniewem Chmielowcem i przewodniczącym RM Janem Wiąckiem, dostojnicy kościoła pod przewodnictwem ks. Dziekana Kazimierza Szkaradka oraz grupy wieńcowe – przedstawiciele wszystkich miejscowości w Gminie Kolbuszowa.

- **7 października 2004** – oficjalne oddanie do użytku 1,5 km odcinka drogi gminnej Bukowiec – Poręby Kupieńskie. Poświęcenia dokonał proboszcz ks. Stanisław Marczewski, a wstępę przecięli wspólnymi siłami: Anetka Kawa, Burmistrz Kolbuszowej p. Zbigniew Chmielowiec i sołtys Bukowca Jan Preneta.
- **10 czerwca 2006** - nadanie Szkole Podstawowej w Bukowcu im. Polskich Noblistów, poświęcenie sztandaru szkoły. Z tej okazji w miejscowej kaplicy została odprawiona pierwsza Msza święta.
- **lipiec 2006** - wykonanie oświetlenia ulicznego na odcinku 400 metrów w centrum Bukowca (od skrzyżowania Kolbuszowa-Sędziszów w kierunku Poręb Kupieńskich).
- **sierpień 2007** - zakup samochodu strażackiego dla OSP w Bukowcu
- **20 października 2008** - oficjalne oddanie do użytku asfaltowego odcinka drogi łączącej Bukowiec z Porębami Kupieńskimi i Przedborzem
- **1 grudnia 2008** - oświetlenie uliczne (6 lamp) wzdłuż drogi wojewódzkiej Kolbuszowa - Sędziszów Młp.